

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 14 czerwca 2016 r.

BSA I-021-215/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 17. 06. 2016

**Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 maja 2016 r., GMS-WP-173-133/16
uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych
innych ustaw.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW i ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa
BSA I-021-215/16

Warszawa, dnia 14 czerwca 2016 r.

UWAGI
do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o odnawialnych źródłach energii

Opiniowany projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz. 478 i 2365). Jednocześnie przewidziano w nim zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz.U. Nr 130, poz. 905 ze zm.).

W uzasadnieniu projektu wskazano, że jego celem jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii, których wejście w życie ma nastąpić z dniem 1 lipca 2016 r. Już na wstępie należy zwrócić uwagę, że zarówno powyższa ustawa, jak i opiniowana nowelizacja stanowią regulację obszerną i skomplikowaną, której stosowanie już z tych względów może wiązać się z licznymi wątpliwościami interpretacyjnymi. Należy również zaznaczyć, że treść projektu wykracza poza wyjaśnienie możliwych wątpliwości. Przewidziano w nim bowiem zmiany merytoryczne dotyczące wytwarzania energii z odnawialnych źródeł i wspierania tej działalności przez organy administracji publicznej. Przyjmując, że regulacja powyższych zagadnień należy do sfery polityki państwa i jest pozostawiona decyzji ustawodawcy, należy zgłosić poniższe uwagi, dotyczące w szczególności możliwych problemów związanych ze stosowaniem projektowanych przepisów.

1. Daleko idące wątpliwości budzą proponowane w art. 1 pkt 2 lit. f i g projektu definicje pojęć makroklastra energii i mikroklastra energii. Każdy z nich ma stanowić

„cywilnoprawne porozumienie”, co jest pojęciem niejasnym i niestosowanym w prawie cywilnym. Jeżeli zamiarem ustawodawcy było wskazanie, że chodzi o umowę prawa cywilnego, należało posłużyć się tym pojęciem. Jeżeli natomiast wspomniane porozumienie ma mieć inny charakter i skutki, powinny być one uregulowane w projekcie.

Należy ponadto zaznaczyć, że umowa cywilnoprawna może być zawarta wyłącznie przez podmioty prawa cywilnego tj. takie osoby i instytucje, które mają zdolność prawną. Przyznanie możliwości zawarcia „porozumienia cywilnoprawnego” instytucjom nie będącym podmiotami prawa cywilnego jest sprzeczne z podstawowymi zasadami tej dziedziny prawa i może prowadzić do daleko idących problemów związanych w szczególności z zawieraniem takiej umowy i odpowiedzialnością z tytułu jej naruszenia.

W powołanych przepisach nie zdefiniowano pojęć jednostki naukowej i jednostki badawczo-rozwojowej. Jeżeli zamiarem twórców projektu jest użycie tych pojęć w rozumieniu określonych przepisów, np. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1620 ze zm.), celowe byłoby odwołanie się do nich.

2. Regulacja proponowana w art. 1 pkt 3 projektu wydaje się zbyt skomplikowana w stosunku do jej merytorycznej treści. Wskazano w niej, że prosument może rozliczyć określoną ilość energii, a rozliczenie to następuje w formie opustu. Pojęcie opustu nie zostało w projekcie zdefiniowane, należy więc przyjąć, że zgodnie z ogólnym znaczeniem językowym oznacza ono zniżkę ceny kupna.

Mając na uwadze, że przedmiotowa regulacja ma być adresowana m.in. do osób zamierzających wytwarzać energię elektryczną na własne potrzeby, nie będących podmiotami profesjonalnymi, należałoby rozważyć sformułowanie regulacji w prostszy sposób. Może to polegać w szczególności na stwierdzeniu, że osoba, która zgodnie z ustawą wprowadziła energię elektryczną do sieci może następnie w określonym czasie pobrać określoną ilość energii z sieci bez opłat lub z obniżoną opłatą.

3. W art. 1 pkt 14 projektu zaproponowano regulację procedury zawierania umowy o świadczenie usług dystrybucji przez podmiot należący do mikroklastra albo makroklastra energii z operatorem sieci dystrybucyjnej. Regulacja ta jest jednak niepełna. Według projektowanego art. 38a ust. 7 w sprawach spornych dotyczących zawarcia umowy rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Nie wskazano przy

tym w jakiej formie następuje to rozstrzygnięcie, ani nie unormowano trybu odwoławczego.

4. Według art. 6 projektu z dniem wejścia w życie ustawy likwidacji ma ulec spółka Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. Na podstawie art. 7 ust. 1 w jej prawa i obowiązki ma wstąpić spółka Zarządca Rozliczeń S.A. Wątpliwości budzi przyznane w art. 7 ust. 2 projektu uprawnienie drugiej z wymienionych spółek do odstąpienia od zawartych przez jej poprzedniczkę umów wzajemnych, które w dniu 1 lipca 2016 r. nie będą wykonane w całości lub w części. Odwołanie się w treści przepisu do pojęcia umów zobowiązaniowych bez jego doprecyzowania wskazuje, że chodzi o wszystkie umowy tego rodzaju.

Przyznanie powyższego uprawnienia pozostaje w sprzeczności z zasadami trwałości umów oraz równości podmiotów prawa cywilnego. Należy bowiem zaznaczyć, że prawo odstąpienia zostało przewidziane wyłącznie dla spółki Zarządca Rozliczeń S.A., a nie jej kontrahentów. Faktyczne skutki analizowanego rozwiązania będą zależne od tego, jakimi umowami wzajemnymi jest związana spółka likwidowana na podstawie art. 6 projektu oraz czy Zarządca Rozliczeń S.A. będzie korzystać z przyznanych jej uprawnień. Tym niemniej możliwość odstąpienia od umów, nawet takich, które w przeważającej części zostały już wykonane, przyznana wyłącznie jednej ze stron, budzi istotne wątpliwości natury konstytucyjnej. Jednocześnie motywy przyjęcia w treści projektu powyższego rozwiązania nie zostały w jego uzasadnieniu w żaden sposób przedstawione.

5. W art. 10 projektu zawarto szereg delegacji do wydania rozporządzeń wykonawczych do ustawy. Pomimo tymczasowego charakteru zagadnień mających być ich przedmiotem, należy stwierdzić, że przepisy kompetencyjne powinny być uzupełnione o wytyczne dotyczące treści rozporządzeń.

6. Należy wreszcie zwrócić uwagę na nadużywanie w treści projektu pojęć opartych na zapożyczeniach z języków obcych (m.in. „prosument”, „mikroklaster”, „makroklaster”). Ma to znaczenie nie tylko estetyczne i językowe, ale wpływa negatywnie na czytelność przepisów ustawy.